

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a členů JUDr. Jitky Dýškové, Mgr. Stanislava Moláka, Mgr. Jana Valenty, Mgr. Štěpána Holuba a JUDr. Jiřího Exnera o návrhu **předsedy kontrolní komise Exekutorské komory ČR** ze dne 9. 6. 2020 na zahájení kárného řízení proti kárně obviněnému **Mgr. Jaroslavu Homolovi**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Brno-město, se sídlem Hlinky 41/104, Brno, zast. JUDr. Stanislavem Mečlem, advokátem se sídlem Kozí 916/5, Praha, v neveřejném zasedání konaném dne 10. 3. 2021,

t a k t o :

Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, **se ř í z e n í** o kárné žalobě proti kárně obviněnému **Mgr. Jaroslavu Homolovi**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Brno-město, se sídlem Hlinky 41/104, Brno,

p r o s k u t e k s p o č í v a j í c í v t o m , ž e

jakožto soudní exekutor, kterého stát pověřil exekutorským úřadem, v přesně nezjištěném období, přinejmenším však ke dni 23. 11. 2018, nevedl vymožené plnění odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu, protože na zvláštních účtech soudního exekutora se nenacházelo dostatek peněžních prostředků k uspokojení nároků osob, které k rukám soudního exekutora složily dražební jistoty a doplatky nejvyšších podání, a tyto prostředky třetích osob exekutor použil k jiným účelům, čímž závažně porušil povinnosti stanovené právním předpisem, zejm. § 46 odst. 1 a 5 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů, a čl. 5 odst. 1 stavovského předpisu ze dne 28. 2. 2006, kterým se stanoví Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů,

č í m ž s e m ě l d o p u s t i t

závažného kárného deliktu podle § 116 odst. 3 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů,

z a s t a v u j e.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a kárná žaloba

[1] Dne 12. 6. 2020 podal předseda kontrolní komise Exekutorské komory ČR (dále též „kárný žalobce“, či „kárný navrhovatel“) k Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému (viz § 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, dále též „kárný řád“) kárnou žalobu proti shora označenému soudnímu exekutorovi (dále též „kárně obviněný“, „soudní exekutor“, či „exekutor“), ve které jej viní ze shora označeného skutku.

[2] V kárné žalobě zejména uvedl, že návrh na zahájení kárného řízení podává na základě výsledků kontroly exekutorského úřadu kárně obviněného, která byla zahájena dne 23. 10. 2018 doručením vyrozumění o tom, že kontrola v sídle soudního exekutora bude provedena dne 27. 11. 2018. Na základě výstupů z provedeného kontrolního úkonu a prověření dalších dodatečně vyžádaných podkladů (výpisů z účtu, části exekučních spisů a vyjádření soudního exekutora k platbám) bylo rozhodnuto o pokračování kontroly dalším kontrolním úkonem, který se uskutečnil dne 9. 10. 2019 a byl zaměřen výhradně na nakládání kárně obviněného s účtem pro vymožená plnění. Kontrola byla ukončena dne 26. 10. 2019 zasláním zprávy o kontrole kárně obviněnému. Na základě zjištěných indicií byl kárně obviněný vyzván k podrobnému vyjádření k věci, resp. k podání námitek ke zprávě o kontrole. Toto vyjádření soudní exekutor poskytl až v prodloužené lhůtě dne 12. 12. 2019. Právě až po seznámení se s vyjádřením kárně obviněného se přitom kárný žalobce dozvěděl s určitostí o skutečnostech týkajících se kárného provinění. Kárná žaloba proto byla dle kárného žalobce podána v zákonné subjektivní šestiměsíční lhůtě. K samotnému žalovanému skutku pak kárný žalobce uvedl, že při kontrolním úkonu dne 27. 11. 2018 zjistili členové kontrolní skupiny, že výše zůstatků na zvláštních účtech kárně obviněného je velice nízká ve vztahu k počtu kárně obviněným vedených spisů i nařizovaných dražeb. Jelikož nebylo možné blíže ověřit v místě ani následně jiným vhodným způsobem důvod nízkých zůstatků, vyžádali si členové kontrolní skupiny předložení výpisů z účtů k dálkové kontrole v rozsahu, ve kterém byly předloženy při kontrole dne 27. 11. 2018, tj. výpisy od 25. 5. 2018 do 23. 11. 2018. Bylo zjištěno, že soudní exekutor vede celkem tři účty pro účely vymoženého plnění, a to účty č. 2650752/0300 (historický účet soudního exekutora), č. 4853772/0300 (účet pro účely dražeb) a č. 4853692/0300 (účet pro běžná vymožená plnění). Po provedení analýzy účtů bylo třeba konfrontovat stav příchozích a odchozích plateb se spisovým materiálem. Proto byla nařízena další kontrolní akce na den 9. 10. 2019, jejímž předmětem bylo prověření nakládání s peněžními prostředky na účtech se zaměřením na účet sloužící pro potřeby dražeb. Bylo zjištěno, že ke dni 23. 11. 2018 měly být na dražebním účtu soudního exekutora finanční prostředky minimálně ve výši 39 501 554,79 Kč. Na dražebním účtu soudního exekutora však bylo pouze 21 319 832,33 Kč. Na všech zvláštních účtech soudního exekutora bylo celkem 35 519 097,52 Kč. Dle kárného žalobce z uvedeného plyne, že soudní exekutor neměl na bankovním účtu dostatek peněžních prostředků k uspokojení všech nároků, neboť tyto prostředky třetích osob exekutor použil k jiným (neznámým) účelům. Kárnému žalobci není zřejmé, jak s těmito prostředky kárně obviněný naložil, či zda je má na jiných účtech. Předmětem kárné žaloby tedy je způsob, jakým kárně obviněný s vymoženými prostředky nakládá, nikoliv to, zda se kárně obviněný dopustil zpronevěry, či nikoliv. Kárný žalobce dále uvedl, že kontrola byla

zaměřena pouze na vybrané spisy týkající se zejména dražeb. Není v reálných možnostech postihnout všechny platby soudního exekutora (zejména z vymáhacího účtu, který obsahuje desetitisíce drobných plateb). Kárný žalobce dodal, že předkládá kárnému soudu dostatečný vzorek spisů, které dokládají, že kárně obviněný nakládá s vymoženým plněním v rozporu s právními předpisy. Na základě shora uvedených skutečností dospěl kárný žalobce k závěru, že soudní exekutor spácháním žalovaného skutku závažně porušil povinnosti mu stanovené právními předpisy ve smyslu ustanovení § 116 odst. 3 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „exekuční řád“).

II.

Vyjádření kárně obviněného

[3] Kárně obviněný podal ke kárné žalobě vyjádření, ve kterém uvedl, že dle jeho názoru nebyla dodržena subjektivní šestiměsíční lhůta k podání kárné žaloby. Z kárných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 14 Kse 4/2010 - 52, č. j. 15 Kse 5/2018 - 135, a č. j. 15 Kse 1/2019 - 45, kárně obviněný dovodil, že je třeba odmítnout názor kárného žalobce, že daná lhůta by započala běžet až poté, co bylo kárnému žalobci doručeno vyjádření kárně obviněného ke zprávě o kontrole. Okamžik, od něhož se odvíjí počátek běhu subjektivní lhůty, nelze ztotožňovat s okamžikem, kdy se kárný žalobce dozvěděl o všech skutečnostech rozhodných pro podání kárného návrhu. Postačí, že má kárný žalobce k dispozici indicie, z nichž lze na existenci kárného provinění pouze usuzovat. Tyto indicie kárný žalobce získal již dne 27. 11. 2018, kdy byla provedena kontrola exekutorského úřadu kárně obviněného. Další indicie pak kárný žalobce získal z jím vyžádaných výpisů z bankovních účtů kárně obviněného. Nejpozději pak byly dostatečné indicie kárnému žalobci známy k datu vypracování zprávy o kontrole, tj. dne 23. 10. 2019. Kárná žaloba však byla podána až dne 12. 6. 2020. Kárně obviněný dodal, že lhůty k podání kárného návrhu jsou lhůtami prekluzivními a je nutné je vykládat restriktivně. Nad rámec toho se kárně obviněný vyjádřil k obsahu kárné žaloby a shledal ji neopodstatněnou. Kárně obviněný proto uzavřel, že kárná žaloba je nedůvodná, ale především byla podána opožděně. Navrhl proto, aby soud řízení o kárné žalobě zastavil.

III.

Replika kárného navrhovatele

[4] V replice k vyjádření kárně obviněného kárný žalobce setrval na svém závěru, že subjektivní šestiměsíční lhůta k podání kárné žaloby započala běžet až poté, co se kárně obviněný vyjádřil ke zprávě o kontrole. Vyjádření kárně obviněného bylo pro kárného žalobce určující, a to zejména s ohledem na posouzení vědomosti soudního exekutora o dílčích skutkových okolnostech (o přičitatelnosti jednání kárně obviněnému). Není jistě účelem zákona nutit kárné žalobce podávat neodůvodněné kárné žaloby. Kárný žalobce proto setrval na názoru, že kárná žaloba byla podána včas, neboť o skutečnostech

týkajících se kárného provinění se dozvěděl až z vyjádření kárně obviněného. V ostatním pak kárný žalobce odkázal na kárnou žalobu.

IV. Včasnost žaloby

[5] Kárný soud se nejprve zabýval otázkou, zda byla kárná žaloba podána včas.

[6] Podle § 117 odst. 3 exekučního řádu musí být kárná žaloba podána do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Uvedené ustanovení tedy upravuje tzv. objektivní lhůtu k podání kárné žaloby (podpůrně viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2019, č. j. 14 Kse 1/2019 - 55, a ze dne 10. 9. 2019, č. j. 15 Kse 5/2018 - 135).

[7] Z posledně uvedeného rozhodnutí kárného senátu dále vyplývá, že v řízení o kárné odpovědnosti soudních exekutorů je nutno kromě tříleté objektivní lhůty dodržet i šestiměsíční subjektivní lhůtu dle § 9 odst. 1 kárného řádu. Obdobně viz i rozhodnutí kárného senátu ze dne 11. 3. 2020, č. j. 15 Kse 1/2019 - 45.

[8] Podle § 9 odst. 1 kárného řádu *musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění.*

[9] Z konstantní judikatury kárného soudu vyplývá, že okamžikem, kdy se kárný navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, je okamžik jeho vědomosti o skutkových okolnostech v takovém rozsahu, který umožní předběžné právní hodnocení (viz rozhodnutí ze dne 12. 9. 2012, č. j. 12 Ksz 6/2012 - 105, či rozhodnutí ze dne 6. 9. 2017, č. j. 13 Kss 5/2017 - 120). Okamžik, od něhož se odvíjí počátek běhu subjektivní lhůty, přitom není možné ztotožňovat s okamžikem, kdy se kárný navrhovatel dozvěděl o všech skutečnostech rozhodných pro podání kárného návrhu. Tento okamžik nastává již tehdy, kdy má kárný navrhovatel k dispozici indicie, z nichž lze na existenci kárného provinění zatím pouze jen usuzovat. Pokud by se na straně kárného navrhovatele vyžadovala jistota o existenci kárného provinění, vedlo by to v praxi často k tomu, že by návrh na zahájení kárného řízení nemohl být vůbec podán, neboť kárný navrhovatel nemá k dispozici dostatečné nástroje pro zjišťování skutkového stavu věci; to je až úkolem samotného kárného řízení, jehož smysl by se tím do značné míry vyprazdňoval (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1898/09, jakož i rozhodnutí kárných senátů tohoto soudu ze dne 6. 9. 2017, č. j. 13 Kss 5/2017 - 120, ze dne ze dne 18. 1. 2012, č. j. 15 Kse 3/2010 - 63, či ze dne 9. 2. 2011, č. j. 15 Kse 4/2010 - 52). Např. v posledně uvedeném rozhodnutí zdejší soud uvedl, že: „*Subjektivní lhůta 6 měsíců i objektivní lhůta 3 roky jsou, jak již bylo konstatováno, lhůtami prekluzivními, to znamená, že po jejich uplynutí již nelze kárnou žalobu podat. Pro určení počátku běhu šestiměsíční subjektivní prekluzivní lhůty je rozhodný výklad pojmu „dozvědět se“. Termín dozvědět se o kárném provinění přitom neznamená, že již v tomto okamžiku musí být najisto postaveno, že k jednání zakládajícímu kárné provinění došlo; zde postačí, že vzniklo důvodné podezření, že se tak stalo. Prokázání toho, že ke kárnému provinění došlo a kdo je za ně odpovědný, je až předmětem příslušného kárného řízení.*“

[10] Poukázat lze i na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 5. 10. 2017, č. j. 11 Kss 1/2017 - 80, podle něhož: *»(subjektivní) lhůta pro podání kárného návrhu neslouží kárnému navrhovateli k tomu, aby až poté, co již (v rámci svých možností) získal dostatečně komplexní představu o skutkovém stavu věci, zvážil, zda podá kárný návrh. Jinými slovy, nejde o „lhůtu na rozmyšlenou“, zda má být na základě již zjištěného stavu věci podán kárný návrh. Jejím smyslem je poskytnout kárnému navrhovateli dostatečný prostor k provedení vlastního šetření věci (s tím, že v jejím rámci musí být, pochopitelně, kárný návrh případně též podán). Právě proto se počátek jejího běhu upíná k okamžiku, kdy lze na základě získaných skutkových indicí již reálně uvažovat o možné existenci kárného provinění, tedy k okamžiku, kdy má kárný navrhovatel „vědomosti o skutkových okolnostech v takovém rozsahu, který umožní předběžné právní hodnocení“. Její využití slouží k tomu, aby (slovy kárné navrhovatelky) nebyl podáván kárný návrh, který je „spekulativní, neodůvodněný a ničím nepodložený“«* (důraz přidán). Obdobně viz též rozhodnutí kárného senátu zdejšího soudu ze dne 5. 10. 2017, č. j. 11 Kss 4/2017 - 49, jakož i navazující judikaturu kárných senátů.

[11] Z rozhodovací praxe kárných senátů dále plyne, že lhůtu k podání kárného návrhu nelze odvíjet od subjektivních skutečností odvislých pouze od vůle kárného žalobce, případně od zcela neuchopitelných postojů pracovníků (např. jejich odbornosti, znalosti práva, pracovitosti, pohotovosti nebo od personálního obsazení). S takovými právně irrelevantními skutečnostmi počátek běhu lhůty stanovené pro zahájení kárného řízení nelze spojovat, neboť by tím byl popřen především ústavněprávní požadavek právní jistoty. Lhůta 6 měsíců je zcela postačující k tomu, aby byly získané indicie o existenci kárného provinění vyhodnoceny a vyvozeny z nich případné závěry a zpracovány podklady pro podání kárné žaloby (viz rozhodnutí kárného soudu ze dne 10. 11. 2010, č. j. 15 Kse 3/2010 - 63, dále pak viz i rozhodnutí ze dne 25. 9. 2012, č. j. 15 Kse 7/2012 - 65, ze dne 6. 9. 2017, č. j. 13 Kss 5/2017 - 120, jakož i nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 10. 2002, sp. zn. IV. ÚS 302/02).

[12] Kárný žalobce subjektivní lhůtu pro podání kárné žaloby odvozuje ode dne 12. 12. 2019, kdy mu kárně obviněný doručil své vyjádření (námitky) ke zprávě o kontrole. S ohledem na to, že kárná žaloba byla soudu podána dne 12. 6. 2020 (tj. 6 měsíců od data doručení námitek kárně obviněného kárnému žalobci), kárný navrhovatel dovozuje, že tato byla podána v šestiměsíční subjektivní lhůtě.

[13] Kárný soud se s ním neztotožnil.

[14] Z obsahu kontrolního spisu vyplývá, že kárný žalobce se o skutečnostech týkajících se kárného provinění v kvalitě a rozsahu požadovaných výše citovanou judikaturou dozvěděl podstatně dříve, než dne 12. 12. 2019.

[15] Kárný žalobce (předseda kontrolní komise Exekutorské komory) kárně obviněnému dne 23. 11. 2018 zaslal vyrozumění o provedení kontroly. Z něho vyplývá, že jednodenní kontrola se v sídle soudního exekutora uskutečnila dne 27. 11. 2018, přičemž se bude jednat o kontrolu mj. účtů užívaných k vedení vymoženého plnění (exekutor si měl připravit autentické výpisy z elektronického bankovníctví za 6 měsíců zpětně od data zahájení kontroly). Dne 28. 1. 2019 doručil pověřený člen kontrolní skupiny kárně

obviněnému výzvu, ve které jej vyzval k zaslání výpisů ze všech užívaných účtů k vedení vymoženého plnění v rozsahu, ve kterém byly předloženy ke kontrole dne 27. 11. 2018. Kárně obviněný této výzvě vyhověl. Písemnostmi ze dne 19. 3. 2019 a ze dne 28. 3. 2019 zaslal exekutor pověřenému pracovníkovi kontrolní skupiny další doklady týkající se stavu svých bankovních účtů. Výzvou ze dne 16. 5. 2019 pověřený člen kontrolní skupiny požádal soudního exekutora o vyjádření k označeným odchozím platbám a doložení právního důvodu plateb k jednotlivým účtům exekutora (č. 2650752, č. 4853772 a č. 4853692). Současně požádal o zaslání konkrétních exekučních spisů vč. finančních přehledů. Této výzvě vyhověl exekutor přípisem ze dne 28. 6. 2019.

[16] Dne 24. 9. 2019 kárný žalobce (předseda kontrolní komise Exekutorské komory) doručil exekutorovi další vyrozumění o provedení kontroly. Z něho vyplývá, že jednodenní kontrola se v sídle soudního exekutora uskuteční dne 9. 10. 2019, kontrolu provede skupina ve stejném složení, jako tomu bylo při předchozí kontrole, přičemž se bude jednat o kontrolu mj. účtů užívaných k vedení vymoženého plnění (exekutor si měl připravit autentické výpisy z elektronického bankovníctví za 6 měsíců zpětně od data zahájení kontroly).

[17] V kontrolním spisu je dále založena zpráva z kontroly exekutorského úřadu provedené ve dnech 27. 11. 2018 a 9. 10. 2019 v sídle exekutora. V této zprávě bylo exekutorovi vytknuto, že nevede vymožená peněžitá plnění odděleně od vlastních prostředků a že není schopen určit, čím prostředky, a v jaké výši se na účtech nacházejí. Ze zprávy o kontrole dále plyne, že s ohledem na zjištěné skutečnosti při zahájení kontroly dne 27. 11. 2018 a skutečnosti vyplývajících z výpisů ze zvláštních účtů předložených soudním exekutorem, které byly vyžádány následně, byla část kontroly provedená dne 9. 10. 2019 zaměřena téměř výlučně na nakládání s finančními prostředky na zvláštních účtech soudního exekutora, a to zejména pokud jde o účet sloužící pro potřeby dražeb č. 4583772/0300. Ve zprávě je dále uvedeno, že soudní exekutor vede celkem tři účty pro účely vymoženého plnění, a to účet č. 2650752/0300 (historický účet soudního exekutora), č. 4853772/0300 (účet pro účely dražeb) a č. 4853692/0300 (účet pro běžná vymožená plnění). Kontrolní skupině byly předloženy výpisy ze všech tří účtů za období od 25. 5. 2018 do 23. 11. 2018 a byly jí pověřeným pracovníkem exekutorského úřadu sděleny zůstatky na účtech ke dni 25. 5. 2018 a ke dni 23. 11. 2018. Z těchto vyplynulo, že na bankovním účtu pro účely dražeb bylo ke dni 23. 11. 2018 méně peněžních prostředků, než kolik zde mělo být při zohlednění doplatků nejvyšších podání a dražebních jistot a souvisejících výplat plynoucích z exekučních spisů předložených kárně obviněným. Bylo tedy uzavřeno, že soudní exekutor nerespektuje ustanovení § 46 odst. 5 exekučního řádu a nevede vymožená plnění odděleně od svých finančních prostředků.

[18] Z kontrolního spisu dále vyplývá, že tuto zprávu o kontrole dodal předseda kontrolní komise (kárný žalobce) dne 23. 10. 2019 do datové schránky kárně obviněného. Upozornil jej na to, že námitky ke zprávě může uplatnit ve lhůtě 14 dnů od doručení zprávy.

[19] Dne 6. 11. 2019 byla do datové schránky Exekutorské komory doručena žádost kárně obviněného o prodloužení lhůty k podání námitek.

[20] Dne 12. 12. 2019 byly Exekutorské komoře doručeny námitky kárně obviněného, ve kterých k žalovanému skutku uvedl, že *„ubezpečujeme kontrolní komisi, že veškeré vymožené prostředky vedeme odděleně od vlastních prostředků soudního exekutora, a to v plné výši, jak vyplývá z provedeného interního auditu a účetnictví soudního exekutora. Toto jsme připraveni doložit písemnými podklady.“*

[21] Kárný žalobce podal kárnou žalobu dne 12. 6. 2020, tedy poslední den šestiměsíční lhůty zahájené dnem doručení námitek (vyjádření) kárně obviněného kárnému žalobci, neboť je přesvědčen, že subjektivní šestiměsíční lhůta započala běžet právě toho dne. Uvádí, že o skutečnostech týkajících se kárného provinění se dozvěděl s dostatečnou určitostí až po vyjádření kárně obviněného k věci, ve kterém nebyl schopen indicie o možném kárném opatření spolehlivě vysvětlit. Vyjádření kárně obviněného bylo pro kárného žalobce určující dále i pro posouzení vědomosti soudního exekutora o dílčích skutkových okolnostech věci (o přičitatelnosti jednání kárně obviněnému).

[22] Tomuto závěru však kárný soud nemohl přisvědčit.

[23] Jak již bylo uvedeno, subjektivní lhůta k podání kárné žaloby se podle § 9 odst. 1 kárného řádu odvíjí od okamžiku, kdy se kárný žalobce *dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění*. Zákon tedy běh subjektivní lhůty nespojuje s datem doručení námitek (vyjádření) kárně obviněného k závěrům kárného žalobce, nýbrž s datem, kdy se kárný žalobce dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění. K tomu ostatně viz i rozhodnutí kárného senátu ve věci sp. zn. 14 Kse 2/2020: *„kárný návrh musí být podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění. Zákon tedy nehovoří o tom, že by šestiměsíční lhůta měla začít běžet až v návaznosti na vypracování a zaslání zprávy o provedení kontroly kárně obviněnému (či dokonce ještě později – např. až od data, kdy soudní exekutor doručí kárnému žalobci své námitky proti obsahu zprávy o kontrole).“* Uvedené rozhodnutí navazuje na předchozí rozhodnutí kárných senátů, ze kterých dále plyne, že okamžik dozvědění se o skutečnostech týkajících se kárného provinění je nutné spojovat s datem, kdy jsou k dispozici indicie, z nichž lze na existenci kárného provinění zatím pouze jen usuzovat (rozhodnutí kárného senátu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 15 Kse 4/2010 - 52, ze dne 5. 1. 2017, č. j. 11 Kss 1/2017 - 80, či ze dne 5. 10. 2017, č. j. 11 Kss 4/2017 - 49). Skutečnost, že v daném okamžiku není najisto postaveno, zda skutečně ke kárnému provinění došlo, či že nejsou doposud známe veškeré podrobnosti tohoto kárného provinění (např. jeho rozsah, či jeho skutečný pachatel), pak na uvedeném závěru nic nemění, neboť právě pro prošetření prvotních informací indikujících možnou existenci kárného provinění slouží předmětná šestiměsíční lhůta (rozhodnutí kárného soudu ze dne 5. 10. 2017, č. j. 11 Kss 4/2017 - 49, ze dne 9. 2. 2011, č. j. 15 Kse 4/2010 - 52, či ze dne 11. 3. 2020, č. j. 15 Kse 1/2019 - 45).

[24] Nutno dodat i to, že rozhodovací praxe Ústavního soudu a kárných senátů Nejvyššího správního soudu stojí na názoru, že z hlediska běhu subjektivní lhůty k podání kárné žaloby není podstatný den, kdy se informace rozhodné pro běh subjektivní lhůty dostanou do dispozice toho, kdo stojí v čele předmětné instituce (kárného žalobce), ale den, kdy se tyto dostanou do dispozice příslušné instituce, popř. příslušného pracoviště v této instituci (viz zejména nález Ústavního soudu ze dne 3. 10. 2002, sp. zn. IV. ÚS 302/02,

viz i rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 6. 9. 2017, č. j. 13 Kss 5/2017 - 120; ze dne 10. 11. 2010, č. j. 15 Kse 3/2010 - 63, ze dne 18. 1. 2012, č. j. 11 Kss 18/2011 - 251, či ze dne 25. 9. 2012, č. j. 15 Kse 7/2012 - 65).

[25] Aplikací práve uvedeného na nyní nastalou situaci nelze jinak, než dospět k závěru, že subjektivní šestiměsíční lhůta k podání kárné žaloby nemohla započít běžet až dnem doručení vyjádření kárně obviněného kárnému žalobci. Z rekapitulovaného obsahu kontrolního spisu totiž plyne, že indicie svědčící o žalovaném skutku byly odpovědným osobám známy dříve než dne 12. 12. 2019. Tohoto dne byly Exekutorské komoře „pouze“ doručeny námitky kárně obviněného ke zprávě o kontrole. Skutečnost (tvrzená kárným žalobcem), že kárně obviněný nebyl v těchto námitkách schopen spolehlivě vysvětlit jemu vytýkané jednání, přitom nic nemění na tom, že rozhodné okolnosti daného jednání byly kárnému žalobci známy již mnohem dříve. Již při první kontrole provedené dne 27. 11. 2018 v sídle kárně obviněného bylo zjištěno, že stavy prostředků na jeho bankovních účtech neodpovídají počtu jím vedených exekučních řízení. Během tohoto kontrolního úkonu byly kontrolujícím osobám zpřístupněny mj. výpisy z účtů užívaných exekutorem. Tyto výpisy pak byly pověřenému členovi kontrolní skupiny k jeho žádosti i zaslány (viz výzva ze dne 28. 1. 2019). Další podklady týkající se stavu účtů exekutora pak byly pověřeným členem kontrolní skupiny vyžádány v měsíci březnu roku 2019. V reakci na výzvu ze dne 16. 5. 2019 pak bylo kontrolní skupině předloženo vyjádření exekutora k označeným odchozím platbám a právnímu důvodu plateb k jednotlivým účtům exekutora a dále pak byly předloženy vyžádané exekuční spisy. Dne 9. 10. 2019 byla v sídle exekutora provedena další kontrola, kterážto byla zaměřena téměř výlučně na nakládání s finančními prostředky na zvláštních účtech soudního exekutora, a to zejména pokud jde o účet sloužící pro potřeby dražeb č. 4583772/0300. Zpráva o kontrole obsahující zjištění, kterážto byla následně základem podané kárné žaloby, pak byla exekutorovi zaslána dne 23. 10. 2019.

[26] Z uvedeného sledu událostí je zřejmé, že indicie o skutku, který je nyní žalován, byly kárnému žalobci známy mnohem dříve, než dne, kdy mu bylo doručeno vyjádření kárně obviněného (ve kterém nadto kárně obviněný pouze obecně popřel jemu vytýkané jednání). Namítá-li přitom kárný žalobce, že až z vyjádření (námitky) kárně obviněného bylo lze zjistit informace o vědomosti soudního exekutora o dílčích skutkových okolnostech, resp. o tom, zda dané jednání mu bylo možno přičítat, je nutno zopakovat, že termín *dozvědět se o kárném provinění* neznamena, že již v tomto okamžiku musí být najisto postaveno, že k jednání zakládajícímu kárné provinění došlo; postačí, že vzniklo důvodné podezření, že se tak stalo. Prokázání toho, že ke kárnému provinění došlo a kdo je za ně odpovědný, má být předmětem šetření provedeného právě v šestiměsíční lhůtě, případně předmětem příslušného kárného řízení před soudem (rozhodnutí kárného soudu ze dne 5. 10. 2017, č. j. 11 Kss 4/2017 - 49, ze dne 9. 2. 2011, č. j. 15 Kse 4/2010 - 52, či ze dne 11. 3. 2020, č. j. 15 Kse 1/2019 - 45). Uvedenou šestiměsíční lhůtu přitom kárný soud považuje za dostatečnou k prověření rozhodných skutečností (resp. i k případnému obstarání vyjádření kárně obviněného) a k podání adekvátně odůvodněné kárné žaloby (viz i rozhodnutí kárného soudu ze dne 10. 11. 2010, č. j. 15 Kse 3/2010 - 63, a na něj navazující judikaturu).

[27] Kárný soud dodává, že přisvědčení názoru kárného žalobce by bylo i v rozporu se shora citovanou judikaturou zapovídající odvíjení běhu lhůt od subjektivních skutečností odvislých pouze od vůle kárného žalobce, příp. od postupů jednotlivých pracovníků (a od jiných neuchopitelných skutečností) a v konečném důsledku by mohlo vést i k bezdůvodnému oddalování zahájení kárného řízení (rozhodnutí kárného soudu ve věcech sp. zn. 15 Kse 3/2010, sp. zn. 15 Kse 7/2012, sp. zn. 13 Kss 5/2017, sp. zn. 11 Kss 1/2017, sp. zn. 11 Kse 4/2017). Z této judikatury jakož i judikatury Ústavního soudu přitom pro kárné soudy vyplývá i nutnost zohlednění zásad a principů trestního práva, vč. principu spravedlivého procesu zahrnujícího i zásadu *in dubio pro reo* a od ní odvozených principů jdoucích ve prospěch kárně obviněných [srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 9. 2012, sp. zn. II. ÚS 1375/11 (N 156/66 SbNU 331), ze dne 19. 11. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 14/07 (N 198/51 SbNU 409), ze dne 13. 9. 2007, sp. zn. I. ÚS 643/06 (N 142/46 SbNU 373), ze dne 20. 11. 2002, sp. zn. I. ÚS 512/02 (N 143/28 SbNU 271), či ze dne 24. 7. 2007, sp. zn. I. ÚS 557/05 (N 116/46 SbNU 99)].

[28] Kárný soud proto uzavírá, že podal-li kárný žalobce kárnou žalobu dne 12. 6. 2020, podal ji po uplynutí šestiměsíční lhůty ve smyslu § 9 odst. 1 kárného řádu.

[29] S ohledem na výše uvedené tedy soudu nezbylo, než řízení o kárné žalobě zastavit podle § 14 písm. a) kárného řádu. Z tohoto důvodu se soud nemohl věcně zabývat kárným žalobcem tvrzenými skutečnostmi, ve kterých tento spatřoval závažný kárný delikt.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

JUDr. Tomáš Foltas
předseda kárného senátu